

Училището днес

Март 2019

Брой 3

Уважаеми колеги! Скъпи ученици!

През настоящата година нашето училище отбелязва 175 години от създаването си! 175 години знание и опит преминали при срещата на три столетия – XIX, XX и XXI век.

1844 г. - в малка сграда в кв. „Ново село“ будни българи откриват първото светско класно училище. За изминалото време редица събития са определяли хода на историята в училището. Стотици учители и ученици са преминали през класните стаи, като са успели да запазят неповторимия дух на просвещението и са съхранили националните ценности! В историята на училището са преплетени самоотвержените усилия на директорите, учителите, служителите, на всички радетели и възпитаници на нашето училище, желаещи да допринесат с делата си за утвърждаването на неговия авторитет.

Юбилеят на училището ни е гордост, отговорност и дълг. Гордост – от богатото минало, гордост от днешния ден, защото в него кипи упорит труд на отговорни учители, посветили живота си на младите хора.

Уважаеми учители, обръщам се към Вас с думи на благодарност за усилията, всеотдайността и високия професионализъм в работата Ви с възпитаниците на училището ни! Нека никога не пресъхва живителният извор, даряващ Ви духа, с който правите света по-добър!

Скъпи ученици, запазете стремежа си към знанието! Уважавайте своите учители и вярвайте в тях! Имате основание да бъдете горди с нашето училище и възможност да множите успехите му!

Пожелавам на всички ученици, учители и служители много здраве, постоянство и сила, за да дарявате с много обич света и децата – бъдещето на България!

Честит юбилей!

Петя Панева,
Директор на ОУ „Панайот Хитов“

175 ГОДИНИ ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „ПАНАЙОТ ХИТОВ“

Едно българско училище чества своя 175-годишен юбилей, но това не е обикновено училище, то дава началото на новобългарското и светското образование в град Сливен, в години, в които няма държава и мисълта за независимост и свобода е далечна.

Годината е 1830 г., когато, в метоха към църквата "Света София", махала "Ново село", е открито III килийно училище в град Сливен.

Годината е 2019 г., училището чества своя 175-годишен юбилей. Училище, в което делникът и празникът са живата връзка между поколенията и традицията. Възпитаниците му учат заради стремежа да бъдат знаещи, успяващи, търсещи, те учат, за да имат своето право на избор, те учат, за да могат да постигнат себе си чрез знание и опит. Всички те са обединени от чувството за принадлежност към една по-голяма човешка общност, в която намират своето място, за да се приютят и да получат увереност, че могат повече, че искат повече, че постигат повече.

Тържественият юбилеен концерт на учениците от ОУ „Панайот Хитов“, провел се на 25 март в зала „Сливен“, се превърна в събитие, което показва духа на вярващия в себе си млад човек, на талантливия, мислещия, можещия ученик, подкрепен от добри учители.

В празника си дадоха среща миналото и настоящето, звучаха текстовете на Дамян Дамянов, на настоящи и завършили ученици, артистичните изпълнения на завършени професионалисти и такива, които тепърва тръгват по пътя на славата.

Лицето на празника бяха учениците, водещи спектакъла - Любомира Узунова и Атанас Иванов- бивши възпитаници на ОУ „Панайот Хитов“, както и всички участници от Младежки танцов ансамбъл „Браво“, Детски фолклорен ансамбъл „Българче“, Спортен клуб по акробатика „Стефан Данчев“ Сливен, Танцов състав към Културно-просветното дружество на каракачаните Сливен, Балет „Барби“, Клуб по спортни танци „Сливен“, прекрасните малчугани от група „Червената шапчица“ към ДГ „Теменуга“, ученици от VII А клас на ОУ „Панайот Хитов“, вокална група „Сладурани“, вокална група „Strong girls“, Група за български народни танци „Звънче“ и Фолклорна група „Хорце“.

Благодарим на всички за оказаната чест и неуморния труд и пожелаваме на училището ни да бъде силно и устойчиво, да ражда таланти и да бъде сигурен дом за следващите поколения!

И НЕКА БЪДЕ ПРАЗНИК

По повод 175-годишния юбилей на ОУ "Панайот Хитов" цяла седмица учители и ученици бяха подготвили редица мероприятия, с които да честват патронния празник. Седмичната започна е ежегодния Конкурс за ученическо творчество на тема "Любимо училище" и "Тролет иде", в който с ентузиазъм се включиха много ученици с разкази, стихотворения и рисунки. Работата на журито бе изключително трудна, тъй като всички участници се представиха чудесно.

За втора поредна година Красимира Ганева - преподавател по Природни науки в училището, организира Състезание по повод Деня на водата "Кръговрат на водата", в което се включиха учениците от IV А и IV Б клас, които бяха разделени на два отбора според агрегатните състояния на водата. Целта на съревнованието беше да се пресъздаде непрекъснатото движение на водата между земята и въздуха чрез постоянното движение на учениците по етажите на училището, където имаше поставени различни игри и препятствия за преодоляване, свързани със свойствата на водата. В следобедните часове по Организиран от Драгомир Димитров-учител по Физкултура и спорт.

Освен спортни предизвикателства, учителите бяха приготвили за децата и състезания, целящи да покажат знанията им. Г-жа Ганева, Деница Стоева- преподавател по Английски език и Добринка Добрева-преподавател по Математика, провериха знанията на децата по Математика, Английски и Човекът и природата чрез забавни и логически задачи, имащи целта да разчупят мисленето им извън рамката.

И настъпи първа пролет, а с нея дойде и 175-ия рожден ден на ОУ "Панайот Хитов"- 22 март 2019 година. В този празничен ден монотонния учебен ден бе превърнат в забавен Спортен празник. За най-малките имаше турнир по "Не се сърди човече" и Народна топка. А по-големите ученици с огромно удоволствие се включиха в любимото за тях Вело състезание, в турнир по канадска борба, теглене на въже. Специални гости дойдоха и от Средно училище "Хаджи Мина Пашов". Отборите им по волейбол- момчета и момичета категория V-VII клас, се включиха в Турнира по волейбол. Накрая на официална церемония директорът на ОУ "Панайот Хитов", г-жа Петя Танева, връчи грамоти и подаръци на изявили се ученици, издигащи престижа на училището.

СПОРТЪТ ВЧЕРА И ДНЕС

ОУ „Панайот Хитов“ – Сливен е училище, което има с какво да се гордее в областта на спорта! Въпреки, че в никакъв случай не е най-голямото училище, не рядко е било на първо място по спечелени отличия, сред училищата не само в града, но и в страната. Стъпили здраво на своята история и с желание да бъдем достойни наследници ние си спомняме имената на видни спортисти, учили в нашите класни стаи - Никола Филипов, Данчо Йоргов, Калинка Лечева, Събин Маринов, Тошко Лазаров, Добрин Величков, Иван Михайлов, Продан Асенов, Георги Терзиев, Валентина Желязкова, Силвия Никова, Гончо Стоянов!

Но, как биха се постигнали успехите без учителите и треньорите посветили силите и уменията си на любимото училище - Стефан Манев, Андон Кацаров, Владимир Кючуков, Антон Попов, Стефан Димов, Диана Юнгарева, Богдан Славов, Петър Балездров, Красимир Кръстев, Петър Петров! През последните 40 години успехите ни са свързани с отборите подготвяни от Христо Иванов и Диана Юнгарева, които спечелиха неколнократно републиканските шампионати по лекоатлетически четирибой /момчета и момичета/, участваха в международните финали в Полша, Унгария и България. От 12 години училището ни се утвърди като лидер във волейбола, не само на регионално, но и на национално ниво! През тези години отборите ни, момчета и момичета, водени от Драгомир Димитров девет пъти се класираха за финалите на Ученически игри, като завоюваха призови класирания. Безспорно най-големият успех беше през учебната 2016-2017 г., когато в гр. Разград нашите момчета завоюваха второто място, а на следващата година останаха на трето място! Георги Росенов, Васил Къчев, Ганчо Михайлов бяха избрани в идеалния отбор на финалите и получиха повиквателни за националния отбор! Днес наши ученици, момчета и момичета, са състезатели на едни от най-големите клубове в страната, а други продължават да носят успехи на гимназиите, в които продължават обучението си!

Изминалите години са богати на участия в състезания, победи, отличия и признания! Бяхме шампиони по шахмат, хандбал, лека атлетика, футбол, тенис на маса! Не можем да не бъдем щастливи, че нашите ученици са не само за пример, но и са изградени истински лидери в отборите, в които продължават да се състезават! Не бихме могли да споменем всички, но през годините се откриха няколко имена, които поведоха останалите - Георги Аршиков, Денил Алиев, Дейвид Георгиев, Йордан Персарфов, Ганчо Михайлов, Георги Росенов, Васил Къчев, Галин Георгиев, Васил Канзенов, Евтихий Махеров при момчетата и Деница Шумналиева, Стела Грунова, Павлина Дойчева, Елица Иванова, Яница Стоянова, Иванина Радева, при момичетата. Силата ни винаги е била в отборния дух, разбирателството, сплотеността и всеотдайността! Нашият девиз, който казва всичко, винаги е бил и ще бъде **„ЗАВИНАГИ В СЪРЦЕТО“!**

ОТЛИЧЕНИ В КОНКУРС ЗА РИСУНКА И ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС НА ТЕМА „ПРОЛЕТ ИДЕ“

ПРОЛЕТ

Пяст пъстрокрили птички,
върнаха се пак при нас,
цъфнаха кокичета бели
и всички останали цветя.

Разцъфтя се цялата
поляна,
детски викове се чуват.
Баба Меца от зимен сън се
събужда,
че пролетта дошла е вече.

Ребека Йорданова - IV б
клас

ПРОЛЕТ В ГОРАТА

Зимата отмина, слънцето
изгря.

Всичко оживява, пролетта
дойде.

В гората всичко е зелено,
цветно и красиво.

Птички пеят, пеперуди
пърхат.

Баба Меца се разбужда,

Зайко пък от храста
скача.

Всичките животни във
гората

радошно посрещат
пролетта.

Дария Йовчева - IV б
клас

ПРОЛЕТ

Иде пролетта прекрасна с
усмивка блага.

Чуруликът птиците навън
и децата радостно шумят.

Птички и пчелички,
събудете се всички.

Слънцето огрява, живот
ни дава!

Пролетта дойде и всички
се смеем от сърце!

Дарина Тодорова—V а
клас

Спомени с усмивка и мъничко тъга

За първи път се озовах в ОУ „Панайот Хитов“ на 15 септември в далечната 1967 година, току-що навършила седем години, като ученичка от първи клас. В ранното утро на този , мама ми върза косата на „кукуругу“, сложи ми голяма бяла панделка, хвана ме за ръка и ме доведе в моето училище. Ех, не мина и без сълзи, защото, тук вече трябваше да пусна ръката на мама и да вляза сама в класната стая. ни Моят Първа Учителка /пиша за нея с главни букви от уважение и любов/. Тя, милата, трябваше доста да се потруди над моето възпитание, защото обноските ми бяха малко „дивни, но с много търпение и такт скоро „дивачката“ беше опитомена. Колкото до приятелите, още първия ден след училище, ме потърсиха двете ми най-добри приятелки. Приятелки - тогава , приятелки и днес. Интересно, как се получава, че първите ти приятели остават приятели докрай.

Но искам да ви разкажа не за себе си, а за Моето училище. Нито един ден от осемте години, през които имах щастието да уча тук, не беше еднакъв с другите. Имаше много трудни уроци и домашни, имаше умора и притеснения, не мина и без сълзи, но имаше и толкова хубави моменти, че тревогите и умората бързо изчезваха , прогонени от веселите ни смехове, игри и куп приятни преживявания.

Няма да забравя как празнувахме Патронния празник на училището. Цял месец по-рано започвахме да се готвим. Първо - концертът. Репетираха се песни, танци, стихове, сценки...Нямаше дете, което да не иска да участва в концерта. Всеки ден след часовете оставахме и репетирахме, докато учителите не кажеха „Достатъчно“. А ние искахме още, за да станат изпълненията ни най-добре и да ни ръкопляска най-много. После конкурсите - кой клас ще направи най-хубаво табло за празника, кой ще напише най-хубавото стихотворение, ще нарисува най-хубавата картина...Ами колко емоции имаше около щафетата и масовия крос - обиколка на училището! Толкова горди се чувствахме, когато заставахме ред всички наши съученици, а директорът ни поздравяваше и ни връчваше наградите!

По-големите ученици поне една седмица събираха дърва чак от гората край лифта, край реката след кв. „Кольо Фичето“. В дъното на двора, където имаше един неасфалтиран участък, се правеше голям огън. Вечерта срещу 22 март, независимо дали е топло или студено, дали вали, или не, всички ученици, учители, много родители, се събирахме на спортната площадка за вечерната заря-проверка. Имаше шефство с военно поделение, оттам ни осигуряваха и така наречените „ракети“, тъй че в края на официалната част винаги имаше заря. После лично директорът запалваше огъня, а ние, струпани около него, гледахме игривите пламъци и пеехме. Нямам думи да опиша колко се вълнувахме и как се гордеехме, че учим точно в това училище с толкова славен патрон - воеводата Хитов. На следващия ден задължително отивахме в къща -музей „Панайот Хитов“ , там уредникът ни разказваше за живота на войводата, а ние слушахме с интерес, макар че всеки от нас беше научил биографията му и нямаше ученик, който да не си е купил и да не е прочел книгите на Панайот Хитов „Моето пътуване из Стара планина“ и „Как станах хайдутин и войвода“. По-големите ученици потегляха към местността „Къшлата“ - там Панайот Хитов е пасял стадото си, оттам е тръгнал по хайдушките пътеки...

Както казах, училището живееше един интересен и разнообразен живот. Самите учители носеха някакво топло и пълно с обич излъчване, което се долавяше дори зад понякога /привидно/ сърдитите им физиономии. И до днес не мога да си обясня как така винаги имаха време , за да си поговорят с нас, да ни заведат на кино или театър, на изложби или на походи в планината, на екскурзии и концерти. И как умееха само да се веселят! И нас научиха как да си създадем празнична атмосфера, да си украсим класната стая, да си организираме тържествата на класа така, че на всички да им е хубаво. Самите ни учители водеха много активен живот - пееха и танцуваха, участваха в състезания за учители по волейбол, баскетбол, футбол. Неслучайно нашето училище беше известно сред обществото на Сливен и като „пеещото училище“. Пееха всички : ученици, учители, дори „ лелките „ от помощния персонал.

И същевременно здравата се учеше. И нямам предвид само уроците - тях ние учехме сериозно - но и използвахме всяка възможност да научим нещо ново, като четяхме книги, участвахме в множество викторини и състезания по различните учебни дисциплини, открити уроци, кръжоци...А в работилниците по трудово обучение правехме свещници от ковано желязо, нощни лампи и сувенири от дърво, украсявахме салати, изработвахме битови кукли и шиехме.

И досега се чудя на решението си да участвам във един военизиран отряд, който се казваше „Млад артилерист“. Представете си едно момиче от пети клас, което не тежи повече от 35 килограма и е високо около 1,55 м. да „стреля“ с истинска гаубица.

Осемте години бързо изтекоха и дойде 15 юни 1975 г., когато за последен път седнах на зеления чин в моята класна стая. Още помня думите на моя класен ръководител - светът е голям, животът ще ви запраща на различни места, но знайте, че тук винаги сте добре дошли, не се колебайте да се върнете. И наистина животът ме отведе на други места, срещна ме с други хора, но спомените и кратките ми срещи с мои бивши учители и съученици, поддържаха жива връзката с Моето Седмо Основно. И ето че през 1992 година отново се върнах в него, вече пораснала и зряла, пълна с енергия и желание да работя така, както съм се научила от моите учители тук. Някои от тях още не бяха се пенсионирали и продължиха да ме подкрепят, да ми помагат и да ме учат как да бъда един добър учител. Никога няма да забравя ценните им съвети, така, както и никога няма да успея да им се отблагодаря. Не споменавам имена, само защото няма как да ги изброя всичките, а те са толкова много! Всъщност те и бяха два пъти учители - веднъж в детството ми, а втория път ме учеха как да бъда добра учителка.

И ако днес полагам толкова усилия да бъда полезна на моите ученици и техните родители, на колегите си, то е благодарение на неписаните уроци, които съм получила от тях. За мен и голяма чест , и огромен дълг, че бях ученичка и че съм учителка в Основно училище „Панайот Хитов“.

Галина Цветанова
Заместник-директор по учебната дейност